

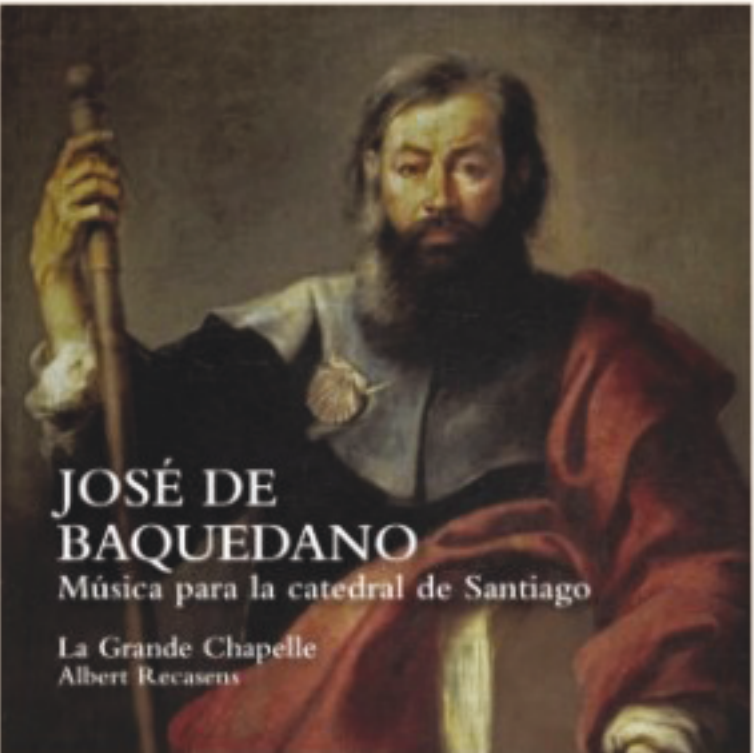
PUBLICACIONS

En la redescoberta de José de Baquedano

18 febrer, 2023

per [Albert Ferrer Flamarich](#)

Relat

José de Baquedano. Música para la catedral de Santiago

La Grande Chapelle. Albert Recasens, director
Lauda, 2022

En ocasió del Xacobeo 2021-22 i la col·laboració del Centro de Estudios Europa Hispánica (CEEH), l'agrupació La Grande Chapelle, dirigida per Albert Recasens, va dedicar una investigació puntera al navarrès José de Baquedano (1642-1711) i a la seva etapa com a mestre de capella de la catedral de Santiago de Compostella. El segell Lauda, un dels

més prestigiosos de l'Estat espanyol i reconegut internacionalment, recull en aquest disc una altra aportació al repertori barroc espanyol amb totes les credencials de rigor, profunditat, criteris històrics i interpretatius des de la vessant filològica i documental, tot posicionant la formació i el seu director com un referent en la matèria, tot i que, potser, no tan mediàtics com altres formacions.

Del centenar de peces conservades d'aquest període, els manuscrits de les quals havia de llegar a la seu gallega segons el contracte, n'han enregistrat deu en llatí que configuren una selecció de motets, salms i lamentacions vinculades a la Setmana Santa. Algunes, per cert, en primera gravació mundial i d'altres en revisió. Entre aquestes, n'hi ha algunes dedicades a la devoció mariana, com *Assumpta est Maria* i *Interveniat pro nobis*; mentre que d'altres pertanyen a celebracions cristològiques, com *Senex puerum*, associada a la presentació de Jesús al temple, i *Viri Galilei*, a l'Ascensió. Aquestes a vuit veus, davant de *Laudate Dominum*, que és a dotze veus. Totes són compostes a partir del seu nomenament l'any 1681, excepte el salm de difunts *Domine, ne in furore* que data del 1674, i generalment a doble cor amb acompanyament en una clara pervivència de la policoralitat del segle XVII, tal com recorda el mateix director i investigador Albert Recasens en les excel·lents notes de carpeta que ofereixen les claus històriques i musicològiques per comprendre aquesta recuperació fonamental de música espanyola del tombant del segle XVII al XVIII.

La recreació de La Grande Chapelle és austera, ortodoxa, expositiva i un punt sedant en l'homogeneïtat idiomàtica, així com en la sensació d'haver-hi un pedal o bordó que amalgama i conjunta les veus. A nivell textural, la diferenciació de les veus –fins i tot les intermèdies– atorga espacialitat a les peces, tant en els passatges polifònics amb contrapunt imitatiu com en els homofònics. En aquest sentit, la depuració i la riquesa tímbriques aporten un ventall matisat de colors que se sumen al poliment del *vibrato* realçant les dissonàncies, els jocs de simetries i l'amorosiment de les eclisions i cadències, juntament amb les figures retòriques pròpies de l'estil eclesial, els retards harmònics i la fisonomia d'aparent senzillesa i elevació. En bona part, aquesta naturalitat es deu al caràcter isorítmic i prosòdic d'unes melodies mogudes per graus conjunts i per salts intervàlics de curt abast en l'herència del cant pla, no exemptes, és clar, de perfilades incursions melismàtiques magníficament articulades en la dicció dels textos i tractades amb una fluència moderada i proporcionada.

L'edició també presenta credencials d'exigència artística i documental: en *digipak* amb un llibret ben il·lustrat amb gravats d'època i les esmentades notes de carpeta en cinc idiomes (espanyol, anglès, francès, alemany i italià), precedides amb un article de la investigadora Ofelia Rey Castelao sobre la catedral compostellana que, recordem-ho, durant segles, va ser l'arquebisbat més important de la cristiandat. Sens dubte, es tracta d'un disc mereixedor dels premis musicals que reparteixen algunes entitats i mitjans de comunicació.